USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juřičkové v právní věci žalobce: **M. A. M. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. srpna 2020 č. j. OAM-486/ZA-P07-LE-31-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. února 2022 č. j. 33 Az 46/2020 - 36,

takto:

I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce **se zamítá.**

II. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím označeným v návětí žalovaný zamítl žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou, neboť byla opřena pouze o ekonomické důvody. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Krajský soud v Brně rozsudkem rovněž označeným v návětí.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce.

[3] Podle § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), lze navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit zástupce, jímž může být i advokát. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. platí, že *účastník, který doloží, že nemá dostatečně prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne.*

[4] Nejvyšší správní soud shledal, že nejsou splněny předpoklady pro osvobození žalobce od soudních poplatků, a tedy ani pro ustanovení zástupce, neboť kasační stížnost představuje zjevně bezúspěšný návrh – je totiž opožděná.

[5] Ze spisu krajského soudu vyplývá, že žalobce nebyl při doručování napadeného rozsudku dne 4. března 2022 zastižen, a proto mu byla v souladu s § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, který se při doručování písemností v soudním řízení správním uplatní na základě § 42 odst. 5 s. ř. s., zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl. Jelikož tak žalobce ve lhůtě deseti dnů neučinil, byl mu rozsudek krajského soudu doručen v pondělí dne 14. března 2022 náhradním způsobem (fikcí) podle § 49 odst. 4 občanského soudního řádu.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí krajského soudu, proti kterému směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy stěžovateli uplynula v pondělí dne 28. března 2022. Nejpozději v tento den musel stěžovatel kasační stížnost alespoň podat k poštovní přepravě (§ 42 odst. 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena poštou dne 14. dubna 2022. Z obálky, v níž byla kasační stížnost doručena, není zřejmé, kdy byla podána k poštovní přepravě. Nejvyšší správní soud nicméně dotazem u České pošty, s. p., zjistil, že se tak stalo dne 13. dubna 2022. O správnosti tohoto údaje není důvod pochybovat – kasační stížnost byla podána prostřednictvím služby expresní pošty (EMS), a je proto logické, že byla doručena hned následující den po jejím podání.

[8] Nejvyššímu správnímu soudu je známo, že stěžovatel mu dne 25. března 2022, tedy ještě před uplynutím lhůty pro podání kasační stížnosti, zaslal kopii rozhodnutí žalovaného i rozsudku krajského soudu, nepřiložil k nim však žádné vyjádření či průvodní dopis. Z tohoto úkonu nebylo vůbec zřejmé, čeho se stěžovatel domáhá (jak byl stěžovatel poučen přípisem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. března 2022 č. j. Na 55/2022-9), a proto nemohl mít žádný vliv na běh lhůty pro podání kasační stížnosti (ten by mohla mít pouze žádost o ustanovení zástupce pro podání kasační stížnosti, jak vyplývá z § 35 odst. 10 věty třetí s. ř. s.).

[9] Z uvedených skutečností je zřejmé, že kasační stížnost byla podána více než dva týdny po uplynutí lhůty k jejímu podání. Nejvyšší správní soud proto výrokem I tohoto usnesení zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a výrokem II kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Jelikož byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. května 2022

pokračování

JUDr. Tomáš Langášek LL.M.
předseda senátu